

Vel tempore persecutionis Saul, ob verba supradicta. Prophetice autem David gerit personam Christi, & cuiuscunque iusti calumniam sustinentis.

EXPLICAT. PSAL. VII.

I. **D**omine Deus meus in te speravi, saluum me fac ex omnibus persecuentibus me, & libera me.

In te, inquit, speravi, quia penè omnes deseruerunt me; ita vt etiam filius meus Absalon, vel focer meus Saul quarant me occidere: non habeo cui fidam, nisi te Deum meum. Saluum me fac ex omnibus persecuentibus me. Multi enim cum persequebantur, alii consilio, alii maledictione, alii bello & armis.

II. Nequando rapiat vt leo animam meam, dum non est qui redimat, neque qui saluum faciat.

Respicit ad Principem persecutionis, ne fortè, inquit, Saul, aut Absalon rapiat animam meam, id est, vitam meam, vt leo solet absque vlla misericordia interficere animalia cætera; dum non est qui redimat, neque qui saluum faciat, id est, dum tu non redimis, neque saluas. Sciebat enim David omnem industriam humanã sine Deo esse vanam. Vtitur Scriptura voce redemptionis pro quacunque liberatione, etiam si non fiat propriè per solutionem precii. Sicut enim dicitur Deus vendere, quos alienat quodammodo à sua misericordia, & tradit ministris suæ iustitiæ puniendos: ita dicitur Deus redimere, quos iterum à ministris iustitiæ erutos misericorditer liberat. In Hebræo habetur paulò aliter, videlicet: Ne fortè rapiat vt leo animam meam, lacerans, & non sit saluans: sed in sententia non est varietas.

III. Domine Deus si feci istud, si est iniquitas in manibus meis.

IV. Si reddidi retribuendis mihi mala, decidam merito ab inimicis meis inanis.

Reddidit causam, cur petierit liberari à Deo, quia videlicet Deus nouit innocentiam

eius, & sic refellit calumniam Saulis, & Semei de insidiis in Saulem, & de inuasionem Regni: nec solum dicit se non reddidisse malum pro bono, neque malum pro malo, sed reddidisse bonum pro malo. Primò igitur dicit se non reddidisse malum pro bono, Si feci, inquit, istud, id est, si insidiatus sum Regi, vel si inuasi Regnum fraude aliqua aut vi. si est iniquitas in manibus meis, id est, si operatus sum iniquitatem reddens malum pro bono, id est, cum receperim à Saule honorem magnum, vt essem Gener eius, & Tribunus super mille viros, si reddidi pro his beneficiis malum insidiarum, vt ipse dicit. Addit, se non reddidisse malum pro malo, Si reddidi retribuendis mihi mala, id est, cum Saul, siue Semei retribuissent mihi multa mala pro beneficiis à me acceptis, ita vt me occidere uoluerint, si reddidi eis vicem procurando eorū mortem, & non potius abstinuerim semper à nece ipsorum, cum facillè, & impunè inferre eam possem: decidam merito ab inimicis meis inanis, id est, si non sunt falsæ eorum calumniæ, nō recuso cadere in prælio penitus inanis. i. sine vlla gloria militari, nullo damno hostibus illato, & maximo accepto. In Hebræo legitur hoc modo, Si reddidi retribuendis mihi malum, & dimisi hostes meos vacuos: sed vox dimisi, potest significare etiam recedam, seu discedam, & tunc efficitur sententia quam reddiderunt Septuaginta. Idem enim est recedam ab inimicis inanis. Si autem legamus cum S. Hieronymo, Et dimisi hostes meos vacuos; tunc sensus erit, se reddidisse bona pro malis, ac si dicat, Si dimisi hostes meos non affectos à me aliquo insigni beneficio, eueniat mihi hoc, aut illud malum.

V. Persequatur inimicus animam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, & gloriam meam in puluerem deducat.

Hæc sunt mala, quæ sibi ipse imprecatur, si sunt veræ calumniæ Saulis, aut Semei. Semper autè crescit oratio. Primò, inquit, persequatur inimicus animam meam, id est, coactur